

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2014 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia

K. Ł.

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

J. L. M.

ur. (...) we W.,

córki S. i T. z domu M.

PESEL (...)

oskarżonej o to, że :

w okresie od 12 do 22 kwietnia 2013 roku we W. nie zastosowała się do orzeczonego wobec niej wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 8 lutego 2013 roku sygn akt IIK 1313/12 zakazu wykonywania zawodu lekarza na okres 1 roku, tj. od dnia 9 marca 2013 roku do dnia 9 marca 2014 roku, poprzez zawarcie umowy kontraktowej nr (...) z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej MSW we W. na udzielenie świadczeń w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej, a następnie wykonywanie praktyki lekarskiej w przychodni (...) przy ul. (...);

- tj. przestępstwo z art. 244 k.k.

I. uniewinnia oskarżoną **J. L. M.** od popełnienia zarzucanego jej czynu tj. przestępstwa z art. 244 k.k.;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

III. na podstawie art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 29 ust 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. U. kwotę 767,52 złotych z VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu. .

Sygn. akt II K 1041/13

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

J. L. M. jest lekarzem.

Dnia 26 czerwca 2012r. przedstawiono J. L. M. zarzut, iż w dniu 25 czerwca 2012r. we W.w przychodni (...) przy ul. (...) w gabinecie nr 14 naraziła na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pacjentów, których przyjmowała będąc pod wpływem alkoholu. - Na okoliczność ta przesłuchano podejrzaną, która nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

(Dowód: akta sprawy II K 1313/12).

Tego samego dnia, w Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia, J. L. M. została przesłuchana ponownie i tym razem przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Orzeczono też wówczas wobec niej środek zapobiegawczy w postaci poręczenia majątkowego w kwocie 3.000 zł.

- Za każdym razem podawała adres zamieszkania – tak jak do doręczeń – ul. (...).

(Dowód: akta sprawy II K 1313/12).

Kolejny raz oskarżona przesłuchiwana była w toku postępowania przygotowawczego dnia 5 listopada 2012r. oraz 7 grudnia 2012r. – za każdym razem przyznając się do popełnienia zarzucanego jej czynu.

Dnia 7 grudnia 2012r. J. L. – M. w Prokuraturze Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia złożyła poręczenie majątkowe w kwocie 3000 zł, podając jednocześnie adres do doręczeń przy ul. (...).

(Dowód: akta sprawy II K 1313/12).

Dnia 8 lutego 2013r. wobec J. L. – M., wydano wyrok zaoczny w sprawie o sygn. akt II K 1313/12, gdzie uznano ją winną tego, że w dniu 25 czerwca 2012 roku we W.w przychodni (...) przy ulicy (...), będąc zobowiązaną na podstawie art. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 roku o zawodzie lekarza i lekarza dentystry do wykonywania zawodu lekarza z należytą starannością, naraziła pacjentów: K. L., L. Z., M. O., Z. S., M. W., R. G., H. P., D. S., A. P., Z. P. (1), J. W., E. J. i J. Z. na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, przyjmując ich, kiedy znajdowała się w stanie nietrzeźwości, tj. czynu z art. 160 § 2 k.k. Wymierzono jej za to karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby oraz orzeczono 100 stawek dziennych grzywny w kwocie po 10 zł każda. Jednocześnie skazaną zobowiązano do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu o orzeczono zakaz wykonywania zawodu lekarza na okres 1 roku.

Wyrok – wysłany – na adres przy ul. (...) we W., nie został podjęty w terminie i a przesyłkę go zawierającą złożono do akt ze skutkiem doręczenia na dzień 1 marca 2013r. Z dniem 9 marca 2013r. stwierdzono prawomocność orzeczenia.

(Dowód: akta sprawy II K 1313/12).

Dnia 12 kwietnia 2013r. J. L. – M. zawarła umowę z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej MSW we W. o świadczenie usług podstawowej opieki zdrowotnej. Umowa zawarta została na okres od dnia 15 kwietnia 2013r. do dnia 31 grudnia 2013r.

Zawierając przedmiotową umowę J. L. – M. podpisała oświadczenie, że nie toczy się wobec niej żadne postępowanie karne oraz, że nie była karana.

Do zawartej umowy oskarżona dołączyła kserokopie dyplomów ukończenia studiów, uzyskania specjalizacji I i II stopnia specjalizacji oraz kserokopię zezwolenia na wykonywanie indywidualnej specjalistycznej praktyki lekarskiej

(Dowód: umowa o udzielenie świadczeń lekarskich z załącznikami – k. 4 – 15, zezna-

nia świadka Z. P. – k. 46, 126, wyjaśnienia oskarżonej – k. 53, 114 –

115).

Dnia 22 kwietnia 2013r. J. L. M. poinformowana została przez Z. P. o otrzymaniu w tym dniu przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej MSW we W. faxu z zarządzeniem (...) Izby Lekarskiej z dnia 3 kwietnia 2013r., podpisanego dnia 10 kwietnia 2013r., dotyczącym zakazu wykonywania przez nią zawodu lekarza przez okres 1 roku, tj. od dnia 9 marca 2013r. do dnia 9 marca 2014r.

Tego samego dnia umowa z dnia 12 kwietnia 2013r. została wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym.

(Dowód: zeznania świadka Z. pluty – k. 46, 126, wyjaśnienia oskarżonej – k. 114 – 115).

Oskarżona J. L. – M. to pięćdziesięciosiedmioletnia kobieta, matka dorosłego dziecka.

J. L. – M. jest lekarzem medycyny.

Oskarżona nie była wcześniej leczona psychiatrycznie. Była natomiast, leczona neurologicznie i odwykowo – z uzależnienia od alkoholu.

J. L. – M. była karana sędownie.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonej – k. 52, 113).

Podczas zarzucanego jej czynu oskarżona nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

(Dowód: opinia sądowno – psychiatryczna – k. 61 – 63).

W toku postępowania przygotowawczego oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Przed Sądem wskazała, natomiast, iż stwierdzenie to dotyczyło jedynie podjęcia zatrudnienia jako lekarza, lecz nie miała świadomości orzeczonego wobec niej zakazu.

Sąd dał wiarę szczerym i logicznym wyjaśnieniom oskarżonej (k. 53, 114 – 115), która wskazywała, że dnia 15 kwietnia 2013r. podjęła zatrudnienie nieświadomie, gdyż nie odebrała odpisu wyroku zaocznego. Jak wskazała, zamieszkiwała wówczas z chorą matką, która wymagała opieki. Oskarżona wyjaśniła, że kiedy bywała w swoim mieszkaniu przy ul. (...) sprawdzała zawartość skrzynki pocztowej, lecz nie zawsze odbierała awiza. Wyjaśniła też, że w Prokuraturze podała adres do korespondencji na ul. (...), gdzie zamieszkiwała z matką, co zgodne jest z protokołem przyjęcia poręczenia majątkowego znajdującego się w aktach II K 1313/12. Oskarżona wyjaśniła, że po raz pierwszy o zakazie wykonywania zawodu lekarza dowiedziała się od Z. P., a zatajanie przez nią orzeczenia o zakazie wobec pracodawcy nie miało by sensu gdyż zostałoby to z łatwością wykryte przez np. ZUS przy wystawianiu przez nią zwolnień lekarskich.

Nadto oskarżona wskazała, że dopiero w grudniu 2013r. została wezwana do (...) Izby Lekarskiej celem złożenia wyjaśnień w sprawie.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, wykorzystano również obiektywne relacje Z. P. (k. 126, 46), która podała okoliczności zatrudnienia oskarżonej oraz wskazała przedłożone przez nią dokumenty. W szczególności zeznała, że J. L. – M. przedstawiła poświadczenie prawa wykonywania zawodu, na którym powinny być zamieszczone adnotacje o jego ograniczeniach, a których tam nie było. – Także i ona wskazała – dzielając w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonej -, iż wykonywanie zawodu lekarza przez osobę nie posiadającą uprawnień zostałoby natychmiast wykryte np. przez NFZ, do którego zgłosić należy zatrudnienie konkretnego lekarza w konkretnej placówce.

Nadto świadek wskazała, że podczas rozmowy dnia 22 kwietnia 2013r., kiedy to przekazała oskarżonej informację o zakazie J. M. była zaskoczona.

W toku postępowania wykorzystano również nie kwestionowane przez strony: umowę o świadczenia lekarskie oraz załączone do niej dokumenty (k. 4 – 15), wskazujące na podjęte przez oskarżoną obowiązki, oraz informację (...) Izby Lekarskiej (k. 18), wskazującą na kroki, jakie na mocy zarządzenia z dnia 3 kwietnia 2013r. podjęte miały być wobec skazanej.

Ustalenia poczyniono również w poparciu o sporządzone przez uprawnione podmioty dane o karalności oskarżonej (k. 49 – 50), potwierdzające jej wcześniejszą karalność, oraz o fachową i obiektywną opinią sądowo psychiatryczną o oskarżonej (k. 61 – 63), z której wynika, iż w czasie zarzucanego jej czynu oskarżona nie miała z przyczyn chorobowych zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie posłużono się również aktami sprawy o sygn. II K 1313/12- w zakresie udziału oskarżonej w tym postępowaniu, świadomości jego toczenia się, jak też znajomości treści wydanego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na względzie Sąd uniewinnił oskarżoną J. L. – M. od tego, że w okresie od 12 do 22 kwietnia 2013 roku we W. nie zastosowała się do orzeczonego wobec niej wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 8 lutego 2013 roku sygn. akt IIK 1313/12 zakazu wykonywania zawodu lekarza na okres 1 roku, tj. od dnia 9 marca 2013 roku do dnia 9 marca 2014 roku, poprzez zawarcie umowy kontraktowej nr (...) z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej MSW we W. na udzielenie świadczeń w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej, a następnie wykonywanie praktyki lekarskiej w przychodni (...) przy ul. (...).

Zdaniem Sądu, bowiem, oskarżona, której odpis wyroku doręczono na adres inny niż wskazywany przez nią „adres do doręczeń”, a co wynika tak z wyjaśnień oskarżonej, jak też akt sprawy II K 1313/12, nie знаła jego treści, a w szczególności nie miała wiedzy, iż został wobec niej orzeczony zakaz wykonywania zawodu lekarza na okres 1 roku. Nie wiedziała też o tym, że wyrok się uprawomocnił.

Jak wynika z zeznań Z. P., natomiast, (...) Izba Lekarska dopiero 3 kwietnia 2013r. podjęła zarządzenie dotyczące zakazu wykonywania przez J. L. M. zawodu lekarza. Zarządzenie to podpisane, zaś zostało 10 kwietnia 2013r., a zatem na dwa dni przed zawarciem przez oskarżoną umowy z Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej MSW we W. – Zdaniem Sądu, zatem, także i z tego źródła nie mogła się dowiedzieć o treści orzeczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie można J. L. – M. przypisać celowego działania z zamiarem nie stosowania się do wydanego orzeczenia, ani nawet tego, iż zatrudniając się w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej MSW we W. przewidywała możliwość działania wbrew wydanemu z wyroku II K 1313/12 zakazowi i na to się godziła. – Twierdzenie takie jest tym bardziej uzasadnione, iż orzeczenie środka karnego w postaci zakazu wykonywania zawodu lekarza w sprawie o sygn. akt II K 1313/12 nie było obligatoryjne, w związku z czym, zdaniem Sądu, nie można przyjmować, że nawet mając świadomość toczącego się postępowania karnego, oskarżona mogła być pewna, że zakaz taki zostanie orzeczony, a orzeczenie się uprawomocni.

W związku z powyższym, oskarżoną J. L. – M. uniewinniono od popełnienia czynu z art. 244 k.k.

Kosztami postępowania – wobec uniewinnienia oskarżonej – obciążono Skarb Państwa.

Z uwagi, natomiast, na fakt, że J. L. M. w toku postępowania korzystała z pomocy obrońcy z urzędu, Sąd – na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze (Dz.U. 2002 Nr 123, poz. 1058) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002, Nr 163, poz. 1348), zasądził na rzecz adw. S. U. - kwotę 767,52 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu.